

PAISAXE E ALMA EN NADAL
*****

Atravesando un tempo de advento, portantezas
dentro de aims aliu que dos alios,
pero mais corporal que un paxaro entre as nuas.

Estas a dicir un Neno,
a alborada dos Neno, cos seus braza
que suican como as
mas vos superior que habitis o mundo.

Atravesando o tempo, escrito esti
nas veas negras do aire
e os treces azulados,
duns pellos inmensos de quiler de Xudea.
Escrito esti un salendo.

PAISAXE E ALMA EN NADAL
*****

Atravesando o tempo, escrito esti
nas veas negras do aire
e os treces azulados,
duns pellos inmensos de quiler de Xudea.
Escrito esti un salendo.

(CERTAMEN POETICO "NADAL-BEGONTE" 1992)

-----
da luz que, dos seculos e nos tempos,

Escrito nesta cura xallis, que, durante
porque nunca tan forte de futuro
medre a arbore
e a sombra de home que exerceamos.
Porque a toda capacidade chega un Neno
desde as pontas de todas as promesas.

Centra o erro do pradio e Nadal
Nostalgia do Neno e o Amor
e o perfume de inverno nunha hora de aim.
O Amor, totalmente,
manida: de por das humilidades
sufido asperar do misterio.
O Amor, sinceramente
son abona de alite, son ponte.

Tregua de Deus para que se abra a
e a coroa de la de nosa neve.
Esta irio acendado pola luz da estrela
que nunca este penitencia en que habitamos,
que inunda o corazón, e que non durse,
por obediencia, sempre a tempo para todos.

PAISAXE E ALMA EN NADAL
*****

Atravesando un tempo de adventos portentosos
dentro da alma máis que dos ollos,
pero máis corporal que un paxaro entre as mans.

(Estáo a dicir un Neno,
a alborada dun Neno, cos seus brazos
que sulcan como ás
nun voo superior que habita ó mundo).

Atravesando o tempo, escrito está
nas veas mesmas do aire
e no tremor azulísimo
duns peitos inmensos de muller de Xudea.
Escrita está no silencio
esta noite balsámica,
meridiana e aberta,
onde se rompe o tempo que celebran as pombas
na paz serena da noticia
de que Deus se vén ata esta vida
tremenda de vivir.

Escrito está no aire
o día da Noite que desposa
nimbos e ritos, onde só El sabe
da luz que nos sementa e nos fecunda.

Escrito nesta hora xamáis interrompida,
porque nunca tan forte de futuro
medra a árbore
e a sombra de home que exercemos:
Porque a toda esperanza chega un Neno
desde as pombas de tódalas promesas.

Contra o ermo do pranto é Nadal.
Noiteboa no home é o Amor
e o perfume do inverno nunha hora da alma:
O Amor, totalmente,
camiñando os pes das humildades,
abrindo as portas do misterio.
O Amor, sinxelamente,
sen acenos de élite, sen pompa.

Tregua de Deus para prestarlle asilo
á torpeza gris da nosa neve.
Este frío asediado pola luz dunha estrela
que borra ese naufraxio en que habitamos,
que inunda o corazón, e que non durme
por chegar sempre a tempo para todos.

Título do poema: "PAISAXE E ALMA EN NADAL"
*****

Autora: María Gómez

P A I San Amaro, nº6 - 27160-CONTURIZ. O R L.
***** (Lugo). *****

Teléfono: 24.18.85
*****

(CERTAMEN POETICO "NADAL-BEGONTE" 1992)